

“मीठे बच्चे- बाबाको सहयोगी बनेर यस कलियुगी पहाडलाई सत्ययुगी बनाउनु छ, पुरुषार्थ गरेर नयाँ दुनियाँको लागि फस्टक्लास सीट रिजर्भ गराउनु छ ।”

प्रश्न:- बाबाको कर्तव्य के हो ? कुनचाहिँ कर्तव्य पूरा गर्नका लागि संगममा बाबालाई आउनुपर्छ ?

उत्तर:- बिरामी र दुःखी बच्चाहरूलाई सुखी बनाउनु, मायाको फन्दाबाट निकालेर अपार सुख दिनु- यो बाबाको कर्तव्य हो, जो संगममा नै बाबाले पूरा गर्नुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म आएको छु तिमीहरू सबैको बिमारी मेटाउन, सबैमाथि कृपा गर्न । अब पुरुषार्थ गरेर २१ जन्मका लागि आफ्नो उँच तकदिर बनाइहाल ।

गीत:- भोलेनाथ से निराला... ।

ओम् शान्ति । भोलेनाथ शिव भगवानुवाच- ब्रह्मा मुख कमलद्वारा बाबा भन्नुहुन्छ- यो भेराइटी भिन्न-भिन्न धर्मका मनुष्य सृष्टि रूपी वृक्ष हो नि । यस कल्प वृक्ष अथवा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य बच्चाहरूलाई सम्झाइरहेको छु । गीतमा पनि उहाँको महिमा छ । शिवबाबाको जन्म यहाँ हुन्छ, बाबा भन्नुहुन्छ- म आएको छु, भारतमा । शिवबाबा कहिले पधार्नु भएको थियो ? मनुष्यले यो जान्दैनन् । किनकि गीतामा कृष्णको नाम राखिदिएका छन् । द्वापरको त कुरै होइन । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, ५ हजार वर्ष पहिले पनि मैले आएर यो ज्ञान दिएको थिएँ । यस वृक्षद्वारा सबैलाई थाहा हुनेछ । वृक्षलाई राम्ररी हेर । सत्ययुगमा वास्तवमा देवी-देवताहरूको राज्य थियो, त्रेतामा राम-सीताको हुन्छ । बाबा आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य बताउनुहुन्छ । बच्चाहरूले सोध्छन्- बाबा, म मायाको फन्दामा कहिले फँसे ? बाबा भन्नुहुन्छ- द्वापरदेखि । नम्बरवार फेरि अर्को धर्ममा आउँछन् । हिसाब बतायौ भने बुझ्न सक्छौ- यस दुनियाँमा हामी फेरि कहिले आउनेछौ ? शिवबाबा भन्नुहुन्छ- म ५ हजार वर्षपछि आएको छु, संगममा आफ्नो कर्तव्य पूरा गर्न । सबै जति पनि मनुष्य मात्र छन्, सबै दुःखी छन्, त्यसमा पनि खास भारतवासी । ड्रामा अनुसार फेरि मैले विश्वलाई नै सुखी बनाउँछु । पिताको कर्तव्य हो बच्चाहरू बिरामी भएमा उनको औषधीमूलो गर्नु । यो हो धेरै ठूलो बिमारी । सबै बिमारीहरूको मूल यी ५ विकार हुन् । बच्चाहरूले सोध्छन्- यो कहिलेदेखि शुरू भयो ? द्वापरदेखि । रावणको कुरा बुझाउनु छ । रावण कसैले देख्ने कुरा होइन । बुद्धिबाट बुझ्नुपर्ने हुन्छ । बाबालाई पनि बुद्धिद्वारा जानिन्छ । आत्मा मन-बुद्धिसहित छ । आत्माले जान्दछ- मेरा पिता परमात्मा हुनुहुन्छ । दुःख-सुख, लेप-छेपमा आत्मा आउँछ । जब शरीर छ भने आत्मालाई दुःख हुन्छ । यस्तो भन्दैनन्- म परमात्मालाई दुःखी नबनाऊ । बाबा पनि सम्झाउनुहुन्छ- मेरो पनि पार्ट छ, कल्प-कल्प संगममा आएर मैले पार्ट बजाउँछु । जुन बच्चाहरूलाई मैले सुखमा पठाएको थिएँ, उनै दुःखी भएका छन्, यसैले फेरि ड्रामा अनुसार मलाई आउनुपर्छ । बाँकी कछुवा-माछा अवतार, यो कुरा हुँदै होइन । भन्दछन्- परशुरामले बञ्चरो लिएर क्षत्रियहरूलाई मारे । यी सबै हुन् दन्त्य कथाहरू । अहिले बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- मलाई याद गर ।

यी हुन्- जगत अम्बा र जगत पिता । मातृभूमि र पितृभूमि भन्छन् नि । भक्तहरूले भन्ने गर्छन्- तिमी माता पिता... तिमी कृपाले अपार सुख वास्तवमा मिलिरहेको छ । फेरि जसले जति पुरुषार्थ गर्छ । जसरी सिनेमामा जान्छन्, फस्टक्लासको रिजर्भेशन गराउँछन् नि । बाबा पनि भन्नुहुन्छ- चाहे सूर्यवंशी, चाहे चन्द्रवंशीमा सीट रिजर्भ गराऊ, जति जसले पुरुषार्थ गर्छ, उति पद पाउन सक्छ । सबैको बिमारी मेटाउन बाबा आउनुभएको छ । रावणले सबैलाई धेरै दुःख दिएको छ । कोही पनि मनुष्यले मनुष्यको गति-सद्गति गर्न सक्दैन । यो हो नै कलियुगको अन्त्य । गुरुहरूले शरीर छोडेपछि फेरि यहाँ नै पुनर्जन्म लिन्छन् । त्यसोभए फेरि उनले अरूको के सद्गति गर्छन् ! के यतिका सबै अनेक गुरु मिलेर पतित सृष्टिलाई पावन बनाउँछन् त ? गोवर्धन पर्वत भन्छन् नि । यी माताहरूले यस कलियुगी पर्वतलाई सत्ययुगी बनाउँछन् । गोवर्धनको फेरि पूजा पनि गर्छन्, त्यो हो तत्त्व पूजा । संन्यासीहरूले पनि ब्रह्म अथवा तत्त्वलाई याद गर्छन् । सम्झन्छन्- यही परमात्मा हो, ब्रह्म भगवान् हो । बाबा भन्नुहुन्छ- यो त भ्रम हो । ब्रह्माण्डमा त आत्माहरू अण्डा जसरी रहन्छन्, निराकारी वृक्ष पनि देखाइएको छ । हरेकको आ-आफ्नो सेक्सन छ । यस वृक्षको फेद हो- सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी घराना । फेरि वृद्धि हुन्छ । मुख्य छन्- ४ धर्महरू । हिसाब गर्नुपर्छ- कुन कुन धर्म कहिले आउँछन् ? जस्तै, गुरूनानक ५०० वर्ष पहिले आए । यस्तो होइन, सिक्ख धर्मका मानिसहरूले कुनै

८४ जन्मको पार्ट खेल्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- ८४ जन्म केवल तिमी अलराउण्डर ब्राह्मणहरूको हो । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- तिम्रो नै अलराउण्ड पार्ट छ । ब्राह्मण, देवता, क्षेत्रिय, वैश्य, शूद्र तिमी बन्छौ । जो पहिले देवी-देवता बन्छन्, उनैले सारा चक्कर लगाउँछन् ।

बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले वेद-शास्त्र त धेरै सुन्यौ । अब यो सुनेर निर्णय (जज) गर- शास्त्र ठीक या गुरुहरू ठीक हुन् या जो बाबाले सुनाउनुहुन्छ, त्यो ठीक छ ? बाबालाई भन्दछन् नै सत्य (ट्रुथ) । मैले सत्य बताउँछु, जसबाट सत्ययुग बन्दछ, अनि द्वापरदेखि तिमीले भुटो सुन्दै आएका हो, त्यसबाट नर्क बन्न पुगेको हो ।

बाबा भन्नुहुन्छ- म तिम्रो गुलाम हुँ, भक्तिमार्गमा तिमीले गाउँदै आयौ- मैँ गुलाम, मैँ गुलाम तेरा... । अहिले म तिमी बच्चाहरूको सेवामा आएको छु । बाबालाई निराकारी, निरहंकारी भनेर गायन गरिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो कर्तव्य (फर्ज) हो तिमी बच्चाहरूलाई सदा सुखी बनाउनु । गीतामा पनि छ- अगम-निगम का भेद खोले... । बाँकी डमरू आदि बजाउने कुनै कुरा होइन । यो त आदि-मध्य-अन्त्यको सारा समाचार सुनाउँछु । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी सबै बच्चाहरू कलाकार हो, म यस समय गर्ने-गराउनेवाला हुँ । मैले यिनी (ब्रह्मा) द्वारा स्थापना गराउँछु । बाँकी गीतामा जे लेखिएको छ, त्यो त हुँदै होइन । अहिले त प्राकृतिकल कुरा छ नि । बच्चाहरूलाई यो सहज ज्ञान र सहज योग सिकाउँछु, योग लगाउन सिकाउँछु । भनिएको छ नि- योग लगाइदिने, भोली भर्नेवाला, बिमारी मेटाउनेवाला... । गीताको पनि पूरा अर्थ सम्झाउनुहुन्छ । योग सिकाउँछु र अरूलाई सिकाउन सक्ने पनि बनाउँछु । बच्चाहरूले योग सिकेर फेरि अरूलाई सिकाउँछन् नि । भन्ने गर्छन्- योगबाट हाम्रो ज्योति जगाउनेवाला... । यस्तो गीत पनि कसैले घरमा बसेर सुने भने सारा ज्ञान बुद्धिमा घुम्नेछ । बाबाको यादद्वारा वर्साको पनि नशा चढ्नेछ । केवल परमात्मा वा भगवान् भनेर मात्र मुख मीठो हुँदैन । बाबा अर्थात् वर्सा ।

अब तिमी बच्चाहरूले बाबासँग आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनेर फेरि अरूलाई सुनाउँछौ, यसलाई नै शंखध्वनि भनिन्छ । तिम्रो हातमा कुनै पुस्तक आदि छैन । बच्चाहरूले केवल धारण गर्नु छ । तिमी हो सच्चा रूहानी ब्राह्मण, रूहानी बाबाका बच्चाहरू । सच्चा गीताबाट विश्व स्वर्ग बन्छ । उनीहरूले त केवल कथा बनाएका छन् । तिमी सबै पार्वतीहरू हो, तिमीलाई यो अमरकथा सुनाइरहेको छु । तिमी सबै द्रोपदीहरू पनि हो । वहाँ कोही नंगन हुँदैनन् । भन्दछन्- त्यसोभए बच्चा कसरी जन्मिन्छ ? अरे, हो नै निर्विकारी भने विकारको कुरा कसरी हुन सक्छ । तपाईंहरूले बुझ्न सक्नुहुन्न र, योगबलबाट बच्चा कसरी पैदा हुन्छ ! तिमीले वाद-विवाद गर्नेछौ ! तर यो त शास्त्रको कुरा हो नि । त्यो हो नै सम्पूर्ण निर्विकारी दुनियाँ । यो हो विकारी दुनियाँ । मैले जान्दछु- ड्रामा अनुसार मायाले फेरि तिमीलाई दुःखी गर्नेछ । म कल्प-कल्प आफ्नो कर्तव्य पालन गर्न आउँछु । जान्दछु- कल्प पहिलेका सिकीलधे बच्चारू नै आएर आफ्नो वर्सा लिनेछन् । निशानी पनि देखाउँछन् । यो उही महाभारत लडाईं हो । तिमीले फेरि देवी-देवता अथवा स्वर्गको मालिक बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ । यसमा स्थूल लडाईंको कुरा होइन । न त असुर र देवताहरूको लडाईं नै भएको हो । वहाँ त माया नै हुँदैन जसकारण लडाईं होस् । आधाकल्प न कुनै लडाईं, न कुनै बिमारी, न दुःख-अशान्ति । अरे, वहाँ त सदैव सुख, बहार नै बहार रहन्छ । हस्पिटल हुँदैन, बाँकी स्कूलमा पढ्नु त पर्छ नै । अब तिमी हरेकले यहाँबाट वर्सा लिएर जान्छौ । मानिसहरू पढाइबाट आफ्नो खुट्टामा उभिन्छन् । यसमा कहानी पनि छ । कसैले सोध्यो- तिमी कसको खान्छ्यौ ? उनले भनिन्- आफ्नो तकदिरको खान्छु । त्यो त हो हृदको तकदिर । अहिले तिमी आफ्नो बेहदको तकदिर बनाउँछौ । तिमीले यस्तो तकदिर बनाउँछौ, फेरि २१ जन्म आफ्नै राज्य भाग्य भोग्छौ । यो हो बेहदको सुखको वर्सा, अब तिमी बच्चाहरूले दुवैको भिन्नतालाई राम्ररी जानेका छौ । यहाँ कति सुख थियो । अब के हाल भएको छ ! जसले कल्प पहिले राज्य-भाग्य लिएका थिए उनैले अहिले लिनेछन् । यस्तो पनि होइन- जो ड्रामामा होला, त्यही मिल्नेछ, फेरि त भोकै मर्नेछौ । यो ड्रामाको रहस्य पूरा बुझ्नु छ । शास्त्रहरूमा कोहीले कति आयु, कोहीले कति लेखिदिएका छन् । अनेकानेक मत-मतान्तर छ । कसैले फेरि भन्छन्- हामी त सधैं सुखी नै छौ । अरे, तिमी कहिल्यै बिमारी हुँदैनौ ? उनले भन्छन्- रोग आदि त शरीरलाई हुन्छ, आत्मा निर्लेप छ । अरे, चोट आदि लाग्छ भने दुःख त आत्मालाई हुन्छ हैन ? यो त बुझ्ने कुरा हो । यो स्कूल हो, एउटै टिचरले पढाउनुहुन्छ । ज्ञान एउटै छ । लक्ष्य र उद्देश्य एउटै छ- नरबाट नारायण बन्ने । जो फेल हुन्छन्,

उनै चन्द्रवंशीमा जान्छन् । जब देवताहरू थिए भने क्षत्रिय थिएनन्, जब क्षत्रिय थिए भने वैश्य थिएनन्, जब वैश्य थिए भने शूद्र थिएनन् । यो सबै बुझ्ने कुरा हो । माताहरूका लागि धेरै सहज छ । एउटै परीक्षा छ । यस्तो नसम्भ-पछि आउनेले कसरी पढ्न सक्छन् । तर अहिले त नयाँहरूले भन्नु उन्नति गरिरहेका छन् । प्राकृतिकलमा छ । बाँकी माया रावणको कुनै रूप छैन । भनिन्छ- यिनमा कामको भूत छ, बाँकी रावणको कुनै पुतला वा शरीर त छँदै छैन ।

अच्छा, सबै कुराहरूको सेक्रिन हो मनमनाभव । भन्नुहुन्छ- मलाई याद गन्यौ भने यस योग अग्निबाट विकर्म विनाश हुन्छ । बाबा गाइड बनेर आउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, म त सम्मुख तिमी बच्चाहरूलाई पढाइरहेको छु । कल्प-कल्प आफ्नो कर्तव्य पालन गर्छु । पारलौकिक बाबा भन्नुहुन्छ- मैले आफ्नो कर्तव्य निर्वाह गर्न आएको छु- तिमी बच्चाहरूको मदतद्वारा । मदत दियौ भने तिमीले पनि पाउनेछौ । म कति बडा बाबा हुँ । कति ठूलो यज्ञ रचिएको छ । ब्रह्माको मुख वंशावली तिमी सबै ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू भाइ-बहिनी हो । जब भाइ-बहिनी बन्छन् तब स्त्री-पुरुषको दृष्टि बदलिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- यस ब्राह्मण कुललाई कलंकित नगर, पवित्र रहने युक्तिहरू छन् । मानिसहरूले भन्दछन्- यो कसरी हुन सक्छ ? यस्तो हुन सक्दैन, सँगसँगै रहेर आगो नलागोस् ! बाबा भन्नुहुन्छ- बीचमा ज्ञान तलवार भएमा कहिल्यै आगो लाग्न सक्दैन, तर जब दुवै मनमनाभव रहन्छन् भने, शिवबाबालाई याद गरिरहन्छन् भने, आफूलाई ब्राह्मण सम्भन्धछन् भने मात्र । मानिसहरूले त यी कुरा नबुझनाले हंगामा मच्चाउँछन्, गाली पनि खानुपर्ने हुन्छ । कृष्णलाई कहाँ कसैले गाली दिन सक्छन् र ! कृष्ण यसरी आउने हो भने बेलायत आदिबाट एकदम हवाईजहाजमा उडेर आउने छन्, भीड मच्चिन्छ । यहाँ थाहा छैन के हुनेछ ।

अच्छा, आज भोग छ- यो हो माइतीघर र त्यो हो घर (ससुरघर) । संगममा भेटघाट हुन्छ । कसै-कसैले यसलाई जादू सम्भन्धछन् । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- यो साक्षात्कार के हो ? भक्ति मार्गमा कसरी साक्षात्कार हुन्छ, यसमा संशयबुद्धि हुनु हुँदैन । यो रसम-रिवाज हो । शिवबाबाको भण्डारा हो, त्यसैले उहाँलाई याद गरेर भोग लगाउनुपर्छ । योगमा रहनु त राम्रै हो । बाबाको याद रहन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) स्वयंलाई ब्रह्मा मुख वंशावली सम्भन्धेर पक्का पवित्र ब्राह्मण बन्नु छ । कहिल्यै आफ्नो यस ब्राह्मण कुललाई कलंकित गर्नु हुँदैन ।
- २) बाबा समान निराकारी, निरहंकारी बनेर आफ्नो कर्तव्य पूरा गर्नु छ । रूहानी सेवामा तत्पर रहनु छ ।

वरदान:- प्रत्यक्षफलद्वारा अतीन्द्रिय सुखको अनुभूति गर्ने निःस्वार्थ सेवाधारी भव

सत्ययुगमा संगमको कर्मको फल मिल्नेछ, तर यहाँ बाबाको बन्नाले प्रत्यक्षफल वर्साको रूपमा मिल्छ । सेवा गर्नासाथ सेवाको साथ-साथमा खुशी मिल्छ । जसले यादमा रहेर, निःस्वार्थ भावले सेवा गर्छ, उसलाई सेवाको प्रत्यक्षफल अवश्य मिल्छ । प्रत्यक्षफल नै ताजा फल हो, जसले सदा स्वस्थ बनाइदिन्छ । योगयुक्त, यथार्थ सेवाको फल हो खुशी, अतीन्द्रिय सुख र डबल लाइटको अनुभूति ।

स्लोगन:- जसले आफ्नो चलनद्वारा रूहानी रोयल्टीको झलक र फलकको अनुभव गराउँछ, ऊ नै विशेष आत्मा हो ।

✽ **शब्दार्थ:-** सेक्रिन- गुलियो पदार्थ